

PROSTITUZIOAREN BEGIRADAK

“GUZTIAK EZ GARA BIKTIMAK”

Idatzirik ez dauden arau sozial zein kulturalak hausten ditu prostituzioak. Euren gorputzen, sexualitatearen, ordutegiaren eta ekonomiaren jabe dira sexu langileak, haietako batzuk bederen. Hala kontatu digute gure solaskideek. Bizipenak anitzak izanik, badira lan honetan beren borondatez hasi eta egindako hautuaz damutzen ez direnak.

Ainhoa Mariezkurrena Etxabe
@xorginkeiak

“Lan honek ematen dit nahi dudan bezala bizitzeko aukera”, azaldu digu Samara Sampairo sexu langileak. Askatasun ekonomikoa jasotzeaz gain, bere buruari errespetua zor ziolako hasi zen lan honetan, bestela zituen bizi baldintzak ez zirelako nahi bezalakoak. Horretaz gain, gustura eta jazarpenik gabe bizi dela adierazi digu. “Brasilen onartezina eta pentsaezina zen egoera berean eroso bizi naiz orain”. Samara emakume transexuala da, Brasilen jaioa, eta etengabe hitz egin digu han bizi izan zuen jazarpenaz.

Bestelako iritzia du, baina, Laura Maso sexu langileak. Lanbide honetako zailena etiketak, marginazio soziala eta bakardadea direla aipatu digu. “Bestela ez dauka beste edozein lanbidekin baino zailtasun handiagorik”, gaineratu du.

Prostituzioa lanbide dutenak laguntzea xede duen Aukera elkarterko Sonia Vega gizarte langileak dioenez, ogibide hau ezkutatzea da zailen egiten duena. Aukera 1998an sortu zen Gipuzkoan, sexu langileen jarduna itzalpetik

DANI BLANCO

atera eta gizarteratzeko. Elkartearen helburuak dira emakume horiek osasun asistentzia bermatua izatea; babes eta aholkularitza psikologiko, juridiko eta soziala ematea; eta konfiantza-esparruak sortzea, besteren artean. “Lan honetan profesional gisa aritu arren, baldintza kaskarrak dituzte. Bizi garen sistema kapitalista honek ez ditu eskubideak arautzen eta horrek enpresariei nahi dutena egiten uzten diete, 12 orduko lanorduak onartzeraino”; adierazi du Vegak. Gizarte Segurantzaren estatuaren zein jendartearen ez da lanbide bezala onartzen. Massok, duinki lan egiten duela aipatu digu, baina bere lanagatik kotizatu ahal izatea eskatzen du, horrek ekarriko lizkiokkeen “onura” guztiekin. “Errespetua” gaineratu du Sampairok.

Aurreiritzi eta etiketa guztien atzean zer dagoen galdetuta, gizarte langileak “kontrolaz” hitz egin digu: “Emakumeen sexualitatea kontrolatzea dago muinean. Betidanik, emakumearen praktika erotikoa senarrari eta haurrak edukitzeari begirakoa izan da eta prostituzioak ba-

rrera hori hausten du. Norekin oheratu nahi dugun erabakitzea eta gainera dirua lortzea onartezina da batzuentzat”. Sexu langileez gain zapalkuntza hau emakume guztiek jasaten dutela gaineratu du: “Jendarteak eskatzen ez duen jarrera bat izateagatik epaituak gara. Plazeragatik sexu-harremanak izateagatik, gure gorputz eta sexualitatearekin nahi duguna egiteagatik jasoko dugun lehen adjektiboa ‘puta’ izango da. Eta ez du sexu langileekin zer ikusirik”.

Bai Sampairok bai Massok, euren lana gozamen iturri ere badela kontatu digute. “Bezeroaren arabera aldatzen da errealitatea. Zaila izan daiteke, nor aurkituko dugun eta buruan zer demontre darabilkion ez dakigulako, baina gozatu egiten dut”, dio lehenak. “Guztiak ez gara biktimak; telebistan-eta ikusten dugun errealitateak aurpegi ugari ditu”, gaineratu du. “Modu oso intentsuan bizi dut eta asko gustatzen zait nire lanbidea. Beti jartzen ditut nire mugak, gainera”, bigarrenak. Tartean beste hainbat onura aipatu dizkigute; autonomia, esaterako. ■